

Formandsmøde.

—o—

Den 17. Jan. Kl. 10 Form. mødtes ca. 60 Formænd fra D. K.s Kredse med Fællesstyrelsens Medlemmer, af hvilke ca. 13 var tilstede. —

Blandt de Ting, der forhandlede, var Forslag til de nye Distriktslove. Flere Formænd udtalte deres Tilfredshed med det udsendte Forslag, og man anbefalede et af Udvalget senere udarbejdet Forslag om til Paragraf 2 i nævnte Udskast at tilføje:

„Hvis praktiske Hensyn gør det ønskeligt, kan en Kreds, som ligger i et af de ovennævnte Distrikter, optages i et andet tilgrænsende Distrikt.

Saadanne Tilfælde afgøres efter Samraad mellem den paagældende Kreds, de paagældende Distrikter og Fællesstyrelsen. — Afgørelsen træffes en Gang for alle.“ —

Endvidere havde man en frugtbringende Diskussion om Kursus i Samfundslære, hvor det for dette Spørgsmaal nedsatte Udvalg paa det stærkeste fremdrog, at det her burde dreje sig om Kursus og ikke om underholdende Foredrag. Den Bemærkning, der stod i Forslaget angaaende Overhøring, var ikke ment saaledes, at en enkelt Elev blev kaldt frem til Overhøring. Paa de Kursus, der er i Gang, var Formanden, at Læreren udkastede Spørgsmaalene til fælles Besvarelse. Erfaringen viste, at dette var en overordentlig praktisk Maade at gribe dette Arbejde an paa. Flere Kredsformænd fortalte underholdende om det Arbejde, de i den Retning har taget op, og man fik i det Hele taget det Indtryk, at D. K. her har paa-begyndt et Arbejde, som rimeligvis og forhaabentlig i Fremtiden vil gaa ind som et fast, uundværligt Led i D. K.s Udvikling. —

Det oplystes, at de praktiske Kursus er overgaaet til Hovedkontorets Administration med et Udvalg ved Siden. Udvalget bestaar af Birgitte Berg-Nielsen, Johanne Andersen, Gyrithe Lemche, Valfrid Palmgren-Munch-Petersen og Th. Daugaard.

Et overordentligt interessant Spørgsmaal paa Dagsordenen var „Samme Løn for samme Arbejde“. Det fremlagdes af Kommune lærerinde M. Sørensen, og For-

handlingerne viste, hvor overordentlig nødvendigt det er, at D. K. klarer sit Standpunkt fuldt ud til dette Spørgsmaal. Det blev i den Anledning henstillet til Fællesstyrelsen at nedsætte et Udvalg til at arbejde med Sagen. (Dette Udvalg blev nedsat paa et Forretningsudvalgsmøde den 20de Jan. og bestaar af L. Basse-Møller, Esther Carstensen og Marie Illum; Udvalget har ikke Suppleringsret, men kan tilkalde sagkyndig Hjælp for de enkelte Omraader.)

Formanden i Sangbogsudvalget, Astrid Hostrup, anbefalede indtrængende Kredsen at tage Stilling til Spørgsmaalet: en ny Sangbog. Den gamle er udgaaet. Udvalget har holdt Møde og er enige om, hvilke Sange, man vil foreslaa at lade udgaa, og hvilke, man vil optage i det nye Oplag. Hver Sang vil blive udstyret med historisk Oplysning, og bag i Bogen vil der findes en Fortegnelse over, hvor Melodierne er at finde. Det ligger imidlertid i Kredsenes Hænder, om dette nye Oplag skal trykkes eller ej. Det vil medføre en Udgift paa flere Hundrede Kroner, og dette Forskud kan Fælleskassen ikke paatage sig at udrede. Kredsen bedes derfor til Fællesmødet 1916 være klare over, om de ønsker et nyt Oplag af Sangbogen og i hvilket Omfang de ser sig i Stand til at garantere Salget. Prisen vil næppe kunne holdes paa de 35 Øre, men vil maaske blive 40 eller 50; men Udvalget skal anstrænge sig for at faa Prisen saa langt ned som muligt. Det anbefales fra flere Sider, at D. K. anskaffer sig et nyt Oplag af Sangbogen. Et Forslag om, at man skulde nøjes med et Tillæg, hvori de senere tilkomne Sange skulde aftrykkes, vinder absolut ikke Bifald.

Flere indre Anliggender drøftedes, og Klokkeren blev 6, inden man skiltes for atter at mødes Kl. 8 til

Det offentlige Møde

der havde samlet ca. 400 Mennesker i Kvindelig Læseforenings Festsal. Efter at Formanden for D. K.s Kbhvns. Kreds, Estrid Hein, havde budt velkommen, sang man Bannersangen som Hilsen til D. K.s smukke Banner, der vajede i Salens ene Hjørne, omgivet af en hvidklædt Bannervagt. Derefter talte Formanden for D. K.s Fællesstyrelse, Astrid Stampe-Fedderson:

Til Islands Kvinder!

„Som den tredje Gren paa den nordiske Stamme er Island d. 19de Juni indtraadt i Rækken af de Stater, der har gjort sine Kvinder til fuldmyndige Statsborgere ved at give dem politisk Valgret og Valgbarhed, og d. 19de Januar træder denne Lov i Kraft. Islandske Mænd har ligesom norske og danske Mænd en medfødt Retfærdighedsfølelse, og denne har drevet dem til denne Retfærdigheds-handling.

Men den er ikke kommen som et Lyn fra Himlen; den er et Led i en Udvikling, hvor de islandske Kvinder har vist Evne og Fædrelandskærlighed til at udfylde en statsborgers Plads. Den kommunale Valgret fik islandske Kvinder tidligere end de danske, 1881 vedtog Altinget paa Forslag af en oplyst Bonde — Thorlakur Gudmondson — en Lov, som traadte i Kraft 1882, hvorved Enker og ugifte Kvinder i selvstændige Stilling fik Valgret. Hans Forslag mødte ingen Modstand i Altinget, og dette havde maaske gaet videre, hvis det ikke havde mødt Modstand hos Islands Minister, som den Gang var en dansk Mand, Justitsminister Nelelmann, der ikke syntes, at Islands Kvinder skulde have flere Rettigheder end Danmarks. Men efter at Island 1903 havde faaet en islandsk Minister, blev Enker og ugifte Kvinder 1905 ogsaa valgbare, og 1909 fik gifte Kvinder ogsaa kommunal Valgret og Valgbarhed, Aaret efter, at Danmark havde givet sine Kvinder kommunal Valgbarhed og Valgret paa samme Vilkaar som Mænd.

Under alt dette havde Islands Kvinder udført et maalmedvidende Arbejde for at gøre sig fortjente til og opnaa politiske Borgerrettigheder. 1894 stiftedes islands Kvindesamfund, hvis Formand er Katrin Magnusson, og det ejendommelige ved dette Kvindesamfund er, at det ikke alene vilde vitke for Kvinders Rettigheder paa alle Omraader og for at oplyse Kvinderne; men det skulde tillige virke for alt, hvad der kunde tjene Landet og være gavnligt for Folket som Helhed. Samfundet udgav et Tidsskrift, som søgte at vække Kvinderne til at føle sig som Statsborgere og faa dem til at sætte sig ind i Sager, der var af Vigtighed for Landets Trivsel. Det arbejdede særlig for Oprettelsen af et Universitet i Reykjavik, samlede ind til det, holdt Lotteri og Bazar og fik oprettet en Friplads for en kvindelig stude-